Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto prošireno vijeće)

21. lipnja 2023.*

„Damping – Uvoz proizvoda od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Kine – Provedbena uredba (EU) 2021/546 – Uvođenje konačne antidampinške pristojbe – Članak 1. stavak 4. Uredbe (EU) 2016/1036 – Definicija dotičnog proizvoda – Određivanje uobičajene vrijednosti – Članak 2. stavak 6.a Uredbe 2016/1036 – Izvješće u kojem se utvrđuje postojanje znatnih poremećaja u zemlji izvoznici – Teret dokazivanja – Pozivanje na reprezentativnu zemlju – Članak 3. stavci 1., 2., 3., 5. i 6. Uredbe 2016/1036 – Šteta – Gospodarski čimbenici i pokazatelji koji utječu na stanje industrije Unije – Prava obrane – Načelo dobre uprave”

U predmetu T-326/21,

Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd, sa sjedištem u Qingyuanu (Kina),

Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, sa sjedištem u Yuan Tan Townu (Kina),

koje zastupaju M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico i G. Falla, odvjetnici,

tužitelji,

koje podupire

Airoldi Metalli SpA, sa sjedištem u Moltenu (Italija), koji zastupaju M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta i V. Villante, odvjetnici,

intervenijent,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju G. Luengo, P. Němečková i A. Spina, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

Europski parlament, koji zastupaju A. Neergaard, M. Peternel i L. Stefani, u svojstvu agenata,

intervenijent,

* Jezik postupka: talijanski

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće),

u sastavu: S. Papasavvas, predsjednik, R. da Silva Passos, S. Gervasoni (izvjestitelj), I. Reine i T. Pynnä, suci,

tajnik: P. Nuñez Ruiz, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 16. siječnja 2023.,

donosi sljedeću

Presudu [1]

1 Tužitelji Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd i Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd svojom tužbom zahtijevaju, s jedne strane, na temelju članka 263. UFEU-a poništenje, kao prvo, Provedbene uredbe Komisije (EU) 2021/546 od 29. ožujka 2021. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz proizvoda od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2021., L 109, str. 1., u daljnjem tekstu: pobijana uredba) u dijelu u kojem se odnosi na njih i, podredno, Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21., u daljnjem tekstu: osnovna uredba) i, s druge strane, na temelju članka 268. UFEU-a, naknadu štete koju su pretrpjeli zbog primjene pobijane uredbe i osnovne uredbe.

I. Okolnosti spora

2 Tužitelji su društva osnovana u skladu s kineskim pravom koja djeluju u sektoru proizvodnje polugotovih proizvoda od aluminija, koja proizvode i u Europsku uniju izvoze proizvode od ekstrudiranog aluminija.

3 Udruženje European Aluminium, koje je predstavljalo proizvođače koji čine više od 25 % ukupne proizvodnje proizvoda od ekstrudiranog aluminija u Uniji, podnijelo je 3. siječnja 2020. Europskoj komisiji pritužbu koja se odnosi na damping i zbog njega nastalu imovinsku štetu.

4 Komisija je 14. veljače 2020. objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka u vezi s uvozom u Uniju proizvoda od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2020., C 51, str. 26.) na temelju članka 5. osnovne uredbe.

5 Proizvod iz ispitnog postupka koji se odnosi na damping i proizašlu štetu obuhvaća „šipke, profile (neovisno o tome jesu li šuplji) i cijevi; nesastavljene; neovisno o tome jesu li pripremljeni za uporabu u konstrukcijama (npr. rezani na određenu dužinu, bušeni, savijeni, oborenih bridova, navojni); izrađene od aluminija, neovisno o tome jesu li legirani, koji sadržava najviše 99,3 % aluminija”. Taj je proizvod obuhvaćao proizvode koji se obično nazivaju „proizvodima od ekstrudiranog aluminija”, što se odnosi na najčešći postupak proizvodnje tih proizvoda iako se mogu proizvoditi i drugim postupcima proizvodnje kao što su valjanje, kovanje ili lijevanje.

[1] Navedene su samo one točke rješenja za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

6 Ispitni postupak koji se odnosi na damping i proizašlu štetu obuhvaćao je razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Ispitivanje kretanja koja su korisna za procjenu štete odnosilo se na razdoblje od 1. siječnja 2016. do kraja razdoblja ispitnog postupka (u daljnjem tekstu: razmatrano razdoblje).

7 Dopisom od 26. veljače 2020. Komisija je tužitelje uključila u uzorak proizvođača izvoznika koje je uzela u obzir u svojoj analizi.

8 Tužitelji su 6. travnja i 29. svibnja 2020. podnijeli primjedbe. Između 6. i 29. travnja 2020. tužitelji su Komisiji podnijeli ispunjene odgovarajuće upitnike, zajedno s prilozima koji su sadržavali tražene informacije. Dana 3., 5. i 12. lipnja 2020. izvršene su provjere na daljinu radi pregleda podnesenih računovodstvenih dokumenata i radi podnošenja drugih dokumenata.

9 Nakon zahtjeva društva European Aluminium, Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2020/1215 od 21. kolovoza 2020. o uvođenju obveze evidentiranja proizvoda od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2020., L 275, str. 16.). Tužitelji su 30. rujna 2020. protiv te provedbene uredbe podnijeli tužbu za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a. Opći sud je rješenjem od 22. prosinca 2021., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija (T-604/20, neobjavljeno, EU:T:2021:952) obustavio postupak po toj tužbi zbog prestanka postojanja pravnog interesa.

10 Komisija je 22. rujna 2020. tužitelje obavijestila o mogućem uvođenju privremene antidampinške pristojbe. Tužitelji su 25. rujna 2020. podnijeli nove primjedbe.

11 Dana 12. listopada 2020. Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2020/1428 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz proizvoda od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2020., L 336, str. 8., u daljnjem tekstu: privremena uredba). Privremena antidampinška pristojba određena tužiteljima iznosila je 30,4 %.

12 Tužitelji su 14. prosinca 2020. protiv te privremene uredbe podnijeli tužbu za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a. Opći sud je rješenjem od 22. prosinca 2021., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija (T-725/20, neobjavljeno, EU:T:2021:957) odbacio tu tužbu kao nedopuštenu.

13 Komisija je 22. prosinca 2020. tužiteljima dostavila konačnu objavu koja je sadržavala činjenice i razmatranja koje je smatrala bitnima i na temelju kojih je bila spremna primijeniti konačne antidampinške pristojbe na uvoz proizvoda od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Kine. Tužitelji su 7. siječnja 2021. iznijeli svoje primjedbe na tu objavu.

14 Komisija je 8. veljače 2021. donijela dodatnu konačnu objavu, koja je dostavljena zainteresiranim strankama, kako bi naglasila očitu činjenicu da je njezino tržište nakon što se Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske povukla iz Unije obuhvaćalo samo 27 država članica. Tužitelji su 16. veljače 2021. iznijeli svoje primjedbe na tu dodatnu konačnu objavu.

15 Komisija je 29. ožujka 2021. donijela pobijanu uredbu. Člankom 1. stavkom 2. pobijane uredbe stopa konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na tužitelje utvrđena je u visini od 21,2 %.

II. Zahtjevi stranaka

16 Tužitelji, koje podupire društvo Airoldi Metalli SpA (u daljnjem tekstu: Airoldi), od Općeg suda zahtijevaju da:

– poništi pobijanu uredbu u dijelu u kojem se odnosi na njih;

– podredno, poništi osnovnu uredbu;

– naloži Komisiji da naknadi štetu uzrokovanu primjenom osnovne uredbe i pobijane uredbe;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

17 Komisija, koju podupire Europski parlament, od Općeg suda zahtijeva da:

– odbaci tužbu za naknadu štete kao nedopuštenu;

– odbaci tužbu za poništenje osnovne uredbe kao nedopuštenu ili da je u svakom slučaju odbije kao neosnovanu;

– odbije tužbu za poništenje pobijane uredbe kao neosnovanu;

– naloži tužiteljima snošenje troškova.

III. Pravo

[*omissis*]

A. Prvi dio tužbenog zahtjeva, kojim se traži poništenje pobijane uredbe u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje

33 U prilog svojoj tužbi tužitelji ističu pet tužbenih razloga, koji se u bitnome mogu sažeti kako slijedi:

– prvi, koji se temelji na povredi načela dobre uprave i na zlouporabi ovlasti;

– drugi, koji se temelji na povredi prava obrane i pogreškama koje je Komisija počinila pri definiranju dotičnog proizvoda, pri utvrđivanju postojanja znatnih poremećaja na kineskom tržištu, pri određivanju reprezentativne zemlje i pri utvrđivanju uobičajene vrijednosti;

– treći, koji se temelji na pogreškama koje je Komisija počinila kada je donijela zaključak o postojanju štete za industriju Unije i uzročno-posljedične veze;

– četvrti i peti, koji se temelje na povredi međunarodnog prava, temeljnih prava tužiteljâ i Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (u daljnjem tekstu: EKLJP).

[*omissis*]

1. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i pogreškama koje je Komisija počinila pri definiranju dotičnog proizvoda, pri utvrđivanju postojanja znatnih poremećaja na kineskom tržištu, pri određivanju reprezentativne zemlje i pri utvrđivanju uobičajene vrijednosti

44 Drugi tužbeni razlog sastoji se od sedam dijelova, od kojih se prvi u biti temelji na povredi prava obrane tužiteljâ, drugi i treći, koje valja ispitati zajedno, na pogreškama prilikom definiranja dotičnog proizvoda, četvrti na pogreškama u utvrđivanju postojanja znatnih poremećaja na kineskom tržištu, peti i šesti, koje valja ispitati zajedno, na neprimjerenom izboru Turske kao reprezentativne zemlje te sedmi na pogrešnom utvrđenju uobičajene vrijednosti.

[*omissis*]

a) Definicija dotičnog proizvoda

55 Tužitelji u okviru drugog i trećeg dijela svojeg tužbenog razloga Komisiji prigovaraju da je zaključila da su proizvodi od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Kine jedinstven proizvod. Komisija je pri definiranju dotičnog proizvoda primijenila pogrešnu tehniku, a riječ je o „fizikalno-kemijskoj" ocjeni, i prekoračila granice svoje margine prosudbe. Tvrde da proizvode tisuće vrsta proizvoda od ekstrudiranog aluminija i da ih je zbog toga potrebno razlikovati jer grupa kojoj pripadaju djeluje na dijelovima tržišta koje ne pokrivaju proizvođači iz Unije.

56 U tom pogledu valja istaknuti da iz članka 1. osnovne uredbe, naslovljenog „Načela", koji u stavku 1. upućuje na „svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u Uniji nanosi štetu", proizlazi da se antidampinški ispitni postupak odnosi na određeni proizvod. Institucije Unije definirale su „proizvod koji se razmatra" prilikom pokretanja tog ispitnog postupka. Osim toga, u članku 1. stavku 4. navedene uredbe „istovjetan proizvod" definiran je kao proizvod koji je identičan, to jest proizvod sličan proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod koji, iako nije sličan u svim pogledima, ima obilježja vrlo slična obilježjima proizvoda koji se razmatra.

57 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, definicija dotičnog proizvoda u okviru antidampinškog ispitnog postupka ima za cilj pomoći utvrđivanju popisa proizvoda koji, ovisno o slučaju, čine predmet uvođenja antidampinških pristojbi. U tu svrhu institucije mogu uzeti u obzir više čimbenika kao što su, osobito, fizička, tehnička i kemijska svojstva proizvoda, njihova upotreba, zamjenjivost, percepcija kod potrošača, distribucijski kanali, postupak izrade, troškovi proizvodnje i kvaliteta (presude od 13. rujna 2010., Whirlpool Europe/Vijeće, T-314/06, EU:T:2010:390, t. 138. i od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-444/11, EU:T:2014:773, t. 329.).

58 Iz toga proizlazi da se proizvodi koji nisu identični mogu pod određenim uvjetima obuhvatiti istom definicijom dotičnog proizvoda i zajedno biti predmet antidampinškog ispitnog postupka. Osnovna uredba sama po sebi ne određuje da se pojam „proizvod koji se razmatra" nužno odnosi na proizvod zamišljen kao istovrsna cjelina, koji se sastoji od istovjetnih proizvoda (vidjeti po analogiji presudu od 17. ožujka 2016., Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, t. 42.). Definiranje „proizvoda koji se razmatra" prilikom pokretanja ispitnog postupka ne zabranjuje institucijama Unije da podijele taj proizvod na vrste ili modele zasebnih proizvoda i da svoju odluku donesu na temelju usporedbe cijene proizvoda na tržištu Unije i cijene uvoza, za svaki pojedinačni model i za svaku pojedinačnu vrstu (vidjeti po analogiji presudu od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 59.).

59 Osim toga, tvrdnja da je dotični proizvod pogrešno definiran trebala bi se temeljiti na argumentima koji upućuju na to da su institucije pogrešno procijenile čimbenike koje su smatrale relevantnima ili da je primjena drugih relevantnijih čimbenika zahtijevala ograničenje definicije dotičnog proizvoda (presuda od 13. rujna 2010., Whirlpool Europe/Vijeće, T-314/06, EU:T:2010:390, t. 141.).

60 U okviru nadzora valja uzeti u obzir okolnost da institucije Unije u području mjera trgovinske zaštite zbog složenosti ekonomskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću (vidjeti presudu od 18. listopada 2018., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće, C-100/17 P, EU:C:2018:842, t. 63. i navedenu sudsku praksu). U tom pogledu, s obzirom na to da je već presuđeno da se za određivanje istovjetnog proizvoda upotrebljava široka diskrecijska ovlast koja je priznata institucijama i da je ono stoga predmet ograničenog nadzora, isti pristup treba prihvatiti i u pogledu nadzora osnovanosti određivanja dotičnog proizvoda (presuda od 10. listopada 2012., Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Vijeće, T-172/09, neobjavljena, EU:T:2012:532, t. 62.).

61 Međutim, kao što to tužitelji s pravom ističu, diskrecijska ovlast kojom Komisija raspolaže u tom pogledu nije neograničena. Komisijine ocjene podliježu nadzoru Općeg suda, koji se u tim okolnostima odnosi na provjeru toga poštuju li se mjerodavna pravna pravila, na materijalnu točnost činjenica utvrđenih radi izvršavanja spornog izbora ili na to postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili zlouporaba ovlasti (vidjeti presudu od 17. prosinca 2008., HEG i Graphite India/Vijeće, T-462/04, EU:T:2008:586, t. 120. i navedenu sudsku praksu).

62 Stoga valja ispitati je li Komisija u ovom slučaju prekoračila svoju široku diskrecijsku ovlast kad je dotičnim proizvodima smatrala „šipke, profile (neovisno o tome jesu li šuplji) i cijevi; nesastavljene; neovisno o tome jesu li pripremljene za uporabu u konstrukcijama (npr. rezane na određenu dužinu, bušene, savijene, oborenih bridova, navojne); izrađene od aluminija, neovisno o tome jesu li legirane, koje sadržavaju najviše od 99,3 % aluminija”, koji se obično nazivaju „proizvodi od ekstrudiranog aluminija” (vidjeti uvodne izjave 38. i 40. privremene uredbe, potvrđene uvodnom izjavom 94. pobijane uredbe, ne dovodeći u pitanje dodatne informacije dane u uvodnim izjavama 90. do 93. potonje uredbe). Komisija je istaknula da dotični proizvod treba smatrati jedinstvenim proizvodom (uvodne izjave 56. i 197. pobijane uredbe).

63 Komisija je taj izbor opravdala u uvodnoj izjavi 56. pobijane uredbe, pojasnivši da proizvodi obuhvaćeni definicijom dotičnog proizvoda dijele ista osnovna fizička, tehnička i kemijska svojstva kao i potonji proizvod.

64 Što se tiče metodologije upotrijebljene za definiranje dotičnog proizvoda, valja istaknuti da je Komisija u uvodnim izjavama 56. i 69. pobijane uredbe pojasnila da ako se određeni proizvodi od ekstrudiranog aluminija mogu upotrebljavati samo za određenu primjenu, to je rezultat činjenice da su ti proizvodi prilagođeni i proizvedeni izričito za namjeravanu upotrebu. Komisija je uzela u obzir činjenicu da je poslovna praksa uvela niz razlika, uključujući razliku između tvrdih i mekanih legura, profila srednje i velike veličine, standardnih i posebnih profila i proizvoda od ekstrudiranog aluminija koji se upotrebljavaju za određenu primjenu. Međutim, iako su prisutni u više navedenih kategorija, mnogi proizvođači proizvode prema tehničkim karakteristikama svojih strojeva i na temelju zahtjeva svojih različitih kupaca. Kad je konkretnije riječ o legurama, Komisija je nakon ispitnog postupka zaključila da postoji niz aluminijskih legura i da različite legure mogu biti prikladne za određenu primjenu. Komisija je uzela u obzir argument koji su iznijele različite stranke, a to je da je tržište potrebno razlikovati primjenjujući prethodno navedene kriterije. Unatoč svemu, s obzirom na nepostojanje jasnih granica ili kriterija razlikovanja različitih

proizvoda, što opravdava provedbu analize po kategorijama, Komisija je zaključila da bi se procjena dampinga i štete trebala provesti na razini industrije Unije kao cjeline, ispitujući zajedno sve vrste proizvoda od ekstrudiranog aluminija i osiguravajući odgovarajuću usporedivost dotičnog proizvoda.

65 U uvodnoj izjavi 61. pobijane uredbe Komisija je podsjetila na to da ne osporava složenost mnogih proizvoda od ekstrudiranog aluminija, uključujući i proizvode u željezničkom sektoru, ni činjenicu da različite vrste proizvoda mogu imati različite posebne karakteristike, različitu upotrebu ili proizvodni postupak; da mogu slijediti različite standarde proizvoda ili da zamjenjivost možda nije univerzalna za svaku od takvih vrsta. Dostavljeni podaci o specifičnostima vezanima za vrstu proizvoda nisu osporili činjenicu da predmetne vrste dijele ista osnovna fizička, kemijska i tehnička svojstva, bez obzira na sektor u kojem se upotrebljavaju. Osim toga, Komisija je u uvodnoj izjavi 197. pobijane uredbe navela da je industrija Unije aktivna na tržištu tvrdih i mekanih legura, profila srednje i velike veličine, standardnih i posebnih profila i da se suočava s konkurencijom dampinškog uvoza iz Kine za sve te vrste proizvoda. Također je naglasila i to da i proizvođači iz Unije i kineski proizvođači mogu proizvesti brojne vrste proizvoda i odlučiti usredotočiti se na neke od njih kad to dopuštaju tržišni uvjeti.

66 Iz ispitivanja Komisijine analize proizlazi da je ona uzela u obzir više relevantnih čimbenika u smislu sudske prakse navedene u točki 57. ove presude, kao što su, među ostalim, fizička, tehnička i kemijska svojstva proizvoda, njihova uporaba, zamjenjivost, potražnja kupaca i postupak proizvodnje.

67 Osim toga, tužitelji nisu dokazali, u skladu s pravilom da je teret dokazivanja na tužitelju, koji treba predložiti uvjerljive dokaze u prilog svojoj tvrdnji (vidjeti presudu od 19. rujna 2019., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, t. 127. i navedenu sudsku praksu), da je Komisija pogrešno procijenila čimbenike koje je smatrala relevantnima niti koje je druge relevantnije čimbenike trebala uzeti u obzir. Činjenica da su cijene tužiteljâ bile u skladu ili više od cijena proizvođača iz Unije, ako bi se pokazala točnom, nije relevantna za potrebe te analize.

68 Tužitelji stoga nisu dokazali da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom definiranja dotičnog proizvoda. Drugi i treći dio drugog tužbenog razloga treba stoga odbiti.

b) O postojanju znatnih poremećaja na kineskom tržištu

69 Tužitelji, koje podupire društvo Airoldi, ističu da je Komisija na njihove proizvode primijenila antidampinške kompenzacijske pristojbe na temelju nejasne i hipotetske analize koja se temelji na Komisijinu radnom dokumentu o znatnim poremećajima u gospodarstvu Narodne Republike Kine u svrhu ispitnih postupaka trgovinske zaštite od 20. prosinca 2017. (SWD(2017) 483 final/2, u daljnjem tekstu: izvješće o znatnim poremećajima na kineskom tržištu) i da je zanemarila dokaze koje su podnijeli. Tvrde naime da bi izvoznici trebali imati priliku da budu saslušani i da dokažu da u njihovu slučaju poremećaji ne postoje.

70 Društvo Airoldi osporava zakonitost izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu, koje je upotrijebila Komisija, a koje nije u skladu sa zahtjevima iz članka 2. stavka 6.a točke (c) osnovne uredbe.

71 Komisija tvrdi da društvu Airoldi nije dopušteno osporavati zakonitost izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu jer se tužitelji nisu pozvali na njegovu nezakonitost.

72 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da je određivanje uobičajene vrijednosti nekog proizvoda jedna od ključnih faza koja treba omogućiti da se dokaže postojanje eventualnog dampinga. Članak 2. stavak 1. prvi podstavak osnovne uredbe u tom smislu predviđa da se „[u]običajena vrijednost obično […] temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici”.

73 Jednako tako, valja utvrditi da iz teksta kao i iz strukture te odredbe proizlazi da kod utvrđivanja uobičajene vrijednosti valja u načelu ponajprije uzeti u obzir stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti u uobičajenom tijeku trgovine kako bi se utvrdila uobičajena vrijednost (presuda od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 20.). Naime, na temelju članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe od tog je načela moguće odstupiti samo ako se zaključi da upotreba domaćih cijena i troškova u zemlji izvoznici nije primjerena zbog toga što u toj zemlji postoje znatni poremećaji (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 20.).

74 U članku 2. stavku 6.a točki (b) osnovne uredbe „znatni poremećaji” definirani su kao „poremećaji do kojih dolazi ako prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, nisu rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije”, a u njemu se nalazi neiscrpan popis čimbenika koji se mogu uzeti u obzir pri procjeni postojanja takvih poremećaja.

75 Članak 2. stavak 6.a točka (c) osnovne uredbe glasi kako slijedi:

„Ako Komisija ima utemeljene naznake o mogućem postojanju znatnih poremećaja u smislu točke (b) u određenoj zemlji ili u određenom sektoru u toj zemlji i ako je to primjereno za djelotvornu primjenu ove Uredbe, Komisija izrađuje, stavlja na raspolaganje javnosti i redovito ažurira izvješće u kojem se navode okolnosti iz točke (b) na tržištu u toj zemlji ili sektoru. Takva izvješća i dokazi na kojima se ona temelje postaju dio dosjea ispitnih postupaka koji se odnose na tu zemlju ili sektor. Zainteresirane stranke moraju imati dovoljno prilika opovrgnuti ili nadopuniti izvješće i dokaze na kojima se ono temelji, iznijeti primjedbe na njih te se njima koristiti u svakom ispitnom postupku u kojem se takvo izvješće ili dokazi upotrebljavaju. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja Komisija uzima u obzir sve relevantne dokaze iz dosjea ispitnog postupka.”

76 Pojam „znatni poremećaji” i način izračuna uobičajene vrijednosti kad takvi poremećaji postoje u zemlji izvoznici uneseni su u osnovnu uredbu Uredbom (EU) 2017/2321 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni osnovne uredbe i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2017., L 338, str. 1., u daljnjem tekstu: uredba o izmjeni osnovne uredbe).

77 Iz odredbi članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe proizlazi da Komisija, kada sastavlja izvješće u kojem se navode okolnosti na tržištu u zemlji izvoznici, pri procjeni postojanja znatnih poremećaja uzima u obzir čimbenike navedene u članku 2. stavku 6.a točki (b) te uredbe.

78 U tom pogledu, valja utvrditi da se široka diskrecijska ovlast kojom institucije Unije raspolažu u području mjera trgovinske zaštite zbog složenosti ekonomskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati (vidjeti presudu od 18. listopada 2018., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće, C-100/17 P, EU:C:2018:842, t. 63. i navedenu sudsku praksu) odnosi i na utvrđivanje postojanja znatnih poremećaja u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe kao i na odluku o sastavljanju izvješća predviđenog člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) navedene uredbe. Isto je i s činjeničnim situacijama, pravne i političke vrste, koje se javljaju u dotičnoj državi i koje institucije

Unije moraju ocijeniti kako bi utvrdile djeluje li jedan izvoznik u tržišnim uvjetima bez veće intervencije države (vidjeti po analogiji presudu od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-443/11, EU:T:2014:774, t. 163. i navedenu sudsku praksu).

79 Međutim, iako u području mjera trgovinske zaštite i posebno antidampinških mjera sud Unije ne može intervenirati u ocjenu rezerviranu samo za tijela Unije, na njemu je ipak da osigura da su dotične institucije uzele u obzir sve relevantne okolnosti i da su ocijenile dokaze iz spisa sa svom dužnom pažnjom (vidjeti, po analogiji presudu od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-443/11, EU:T:2014:774, t. 164. i navedenu sudsku praksu).

80 U skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) osnovne uredbe, izvješće o okolnostima na tržištu u zemlji i dokazi na kojima se ono temelji postaju dio dosjea ispitnog postupka. Kako bi analizirala postojanje znatnih poremećaja, Komisija uzima u obzir sve relevantne dokaze koji su dio dosjea ispitnog postupka, uključujući one na koje se pozivaju zainteresirane stranke. Tumačena s obzirom na uvodnu izjavu 7. uredbe o izmjeni osnovne uredbe, ta odredba znači da Komisija, kako bi procijenila postojanje znatnih poremećaja u trećoj zemlji, mora uzeti u obzir sve relevantne dokaze koji se odnose na okolnosti na unutarnjem tržištu izvoznika i proizvođača u toj zemlji koji su dio dosjea i u odnosu na koje su zainteresirane stranke imale mogućnost iznijeti primjedbe. Ako iz izvješća iz članka 2. stavka 6.a točke (c) osnovne uredbe, koje je dio dosjea, proizlazi da na unutarnjem tržištu dotične zemlje postoje znatni poremećaji, Komisija tim izvoznicima i proizvođačima mora omogućiti da dovedu u pitanje ta utvrđenja i može o tom pitanju donijeti zaključak tek nakon što je propisno razmotrila dokaze koje su iznijeli da bi, među ostalim, dokazali da njihove cijene i troškovi na unutarnjem tržištu nisu narušeni.

81 Stoga, u sustavu uspostavljenom člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe, utvrđenja navedena u izvješću koje se spominje u toj odredbi mogu, ovisno o slučaju, imati za posljedicu to da teret dokazivanja o protivnome bude na proizvođaču koji želi biti priznat kao poduzetnik čije domaće cijene nisu narušene. Na Komisiji je međutim da u svakom slučaju ocijeni jesu li dokazi koje je podnio proizvođač dostatni u tu svrhu, dok je na sudu Unije da provjeri je li ta ocjena zahvaćena očitom pogreškom (vidjeti po analogiji presudu od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-443/11, EU:T:2014:774, t. 165. i navedenu sudsku praksu).

82 Osim toga, iz načela dobre uprave koje je dio temeljnih načela prava Unije proizlazi da teret dokazivanja koji dakle na temelju članka 2. stavka 6.a točke (c) osnovne uredbe može biti na proizvođačima izvoznicima, ne smije biti nerazuman (vidjeti po analogiji presudu od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-443/11, EU:T:2014:774, t. 166. i navedenu sudsku praksu).

83 Upravo s obzirom na ta razmatranja valja ispitati argumente tužiteljâ i društva Airoldi koji se odnose na Komisijinu analizu postojanja znatnih poremećaja na kineskom tržištu.

84 Kao prvo, valja ispitati argumente društva Airoldi prema kojima izvješće o znatnim poremećajima na kineskom tržištu nije u skladu sa zahtjevima iz članka 2. stavka 6.a točke (c) osnovne uredbe, s obzirom na to da je sastavljeno u obliku običnog radnog dokumenta službi Komisije.

85 Komisija tvrdi da su ti argumenti društva Airoldi nedopušteni jer prekoračuju okvir određen tužbenim razlozima i zahtjevima tužiteljâ.

86 U tom pogledu valja podsjetiti na to da članak 142. stavak 1. Poslovnika propisuje da zahtjev za intervenciju može imati za svrhu samo podupiranje, u cijelosti ili djelomično, zahtjeva jedne od glavnih stranaka.

87 U skladu sa sudskom praksom, stranka kojoj je dopuštena intervencija u postupak ne može izmijeniti predmet spora kako je omeđen zahtjevima i razlozima glavnih stranaka. Iz toga slijedi da su dopušteni jedino argumenti intervenijenta koji ulaze u okvir određen tim zahtjevima i razlozima (presuda od 7. listopada 2014., Njemačka/Vijeće, C-399/12, EU:C:2014:2258, t. 27.). Iako na temelju članka 145. stavka 2. točke (b) Poslovnika intervencijski podnesak mora sadržavati intervenijentove razloge i argumente, to ne znači da je on slobodan pozivati se na nove razloge, različite od onih koje je istaknuo tužitelj. Naime, ta je odredba dio ograničenja utvrđenih u okviru intervencijskog postupka i treba je tumačiti u svjetlu članka 142. tog poslovnika, prema kojem intervencija može imati za svrhu samo podupiranje, u cijelosti ili djelomično, zahtjeva jedne od stranaka, akcesorna je glavnom postupku, a intervenijent prihvaća postupak u stanju u kojem se nalazi u trenutku njegove intervencije (presuda od 10. studenoga 2016., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, t. 121.).

88 Osim toga, u predmetu povodom kojeg je donesena presuda od 13. ožujka 2019., Poljska/Parlament i Vijeće (C-128/17, EU:C:2019:194), čiji je predmet bilo poništenje direktive, država članica tužiteljica tvrdila je da nije imala podatke potrebne za uredno sudjelovanje u postupku donošenja pobijane direktive. Jedna država članica intervenijent tvrdila je da zakonodavni postupak nije bio vođen u skladu s Poslovnikom Vijeća Europske unije, zbog nepravodobnog priopćenja određenih podataka i dokumenata. Sud je presudio da tako izneseni argumenti države članice intervenijenta u postupku ne ulaze u okvir određen tužbenim zahtjevom i razlozima glavne stranke u čiju potporu je uslijedila intervencija i da su stoga nedopušteni (presuda od 13. ožujka 2019., Poljska/Parlament i Vijeće, C-128/17, EU:C:2019:194, t. 78. do 80.).

89 Stoga je na Općem sudu da, kako bi odlučio o dopuštenosti argumenata koje je iznijelo društvo Airoldi, provjeri ulaze li oni u okvir određen tužbenim zahtjevom i tužbenim razlozima tužiteljâ, u čiju potporu intervenira.

90 U ovom slučaju, društvo Airoldi svojim argumentima – čiju dopuštenost osporava Komisija – dovodi u pitanje usklađenost izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) osnovne uredbe. Kao prvo, društvo Airoldi tvrdi da je izvješće o znatnim poremećajima na kineskom tržištu običan radni dokument službi Komisijine Glavne uprave (GU) za trgovinu, u pogledu kojeg se čini da nije bio predmet nikakvog postupka odobrenja kolegija njezinih članova. Tvrdi da je riječ o internom upravnom aktu službi Komisijine Glavne uprave za trgovinu koji nisu pregledale druge Komisijine službe. Kao drugo, navedeno izvješće nije bilo „stavljeno javnosti na raspolaganje” u skladu sa zahtjevima iz članka 2. stavka 6.a točke (c) osnovne uredbe jer je javnosti stavljeno na raspolaganje samo na engleskom jeziku na internetskoj stranici Komisijine Glavne uprave za trgovinu. Kao treće, ono nije bilo ni ažurirano, a u njemu navedeni podaci datiraju iz 2017. godine.

91 Društvo Airoldi pojasnilo je na raspravi da tom argumentacijom osporava zakonitost postupka sastavljanja izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu. Tvrdilo je da je navedeno izvješće akt opće primjene koji je u pogledu svojeg nastanka nezakonit i da njegove argumente treba tumačiti kao da su istaknuti u potporu prigovoru nezakonitosti u smislu članka 277. UFEU-a.

92 Tim argumentima društvo Airoldi zapravo ističe novi tužbeni razlog u prilog kritici izračuna uobičajene vrijednosti iz pobijane uredbe. Točno je da tužitelji u okviru prvog dijela prvog tužbenog razloga i četvrtog dijela drugog tužbenog razloga dovode u pitanje Komisijine zaključke koji se temelje na izvješću o znatnim poremećajima na kineskom tržištu u pogledu znatnih poremećaja i da također tvrde, u sedmom dijelu svojeg drugog tužbenog razloga, da je Komisija pogrešno utvrdila uobičajenu vrijednost na temelju navedenog izvješća. Oni međutim ne ističu nijedan tužbeni razlog koji se iznimno temelji na tvrdnji da je izvješće o znatnim poremećajima na kineskom tržištu, na koje upućuju u više navrata, nezakonito. Konkretno, oni u točki 115. tužbe samo dovode u pitanje nepostojanje temeljite analize, u tom izvješću, uvjeta koje su sami primjenjivali.

93 Tužitelji su na raspravi pojasnili da izvješće o znatnim poremećajima na kineskom tržištu prema njihovu mišljenju nema nikakav pravni učinak. Tvrdili su da ne osporavaju zakonitost navedenog izvješća.

94 Iz toga slijedi da se argumenti društva Airoldi odnose na aspekt pobijane uredbe koji tužitelji nisu osporavali, odnosno na zakonitost postupka sastavljanja izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu, na temelju kojeg je donesena pobijana uredba. Međutim, argumentacija tužiteljâ koja se odnosi samo na korištenje navedenog izvješća temelji se na pretpostavci da je to izvješće valjano. Iz toga slijedi da tužbeni razlog koji je istaknulo društvo Airoldi ne ulazi u okvir određen tužbenim zahtjevom i tužbenim razlozima tužiteljâ.

95 Osim toga, suprotno onomu što je društvo Airoldi tvrdilo na raspravi, Opći sud ne može po službenoj dužnosti ispitati prigovor nezakonitosti poput onoga istaknutog u ovom slučaju jer ne predstavlja razlog koji se odnosi na javni poredak.

96 Stoga su ovaj tužbeni razlog koji je istaknulo društvo Airoldi i argumenti koji mu idu u prilog nedopušteni te ih kao takve valja odbaciti.

97 Kao drugo, valja ispitati argumente tužiteljâ prema kojima je Komisija na njih primijenila kompenzacijske antidampinške pristojbe zbog općenite negativne ocjene kineskog gospodarstva i na temelju nejasne i hipotetske analize koja se temelji na izvješću o znatnim poremećajima na kineskom tržištu. Postupak se temeljio na nejasnim i neutvrđenim činjenicama, a ispitni postupak koji se u odnosu na njih vodio nije se temeljio na činjenicama, nego na pretpostavkama.

98 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da Komisija, kao što je to istaknuto u točkama 78. i 80. ove presude, s jedne strane, raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću pri utvrđivanju postojanja znatnih poremećaja u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe i ona, s druge strane, mora uzeti u obzir sve relevantne dokaze koji se odnose na okolnosti na unutarnjem tržištu izvoznika i proizvođača u dotičnoj zemlji te dati tim izvoznicima i proizvođačima mogućnost da nedvojbeno dokažu da njihove cijene i troškovi na unutarnjem tržištu nisu narušeni.

99 U ovom slučaju, Komisija je u uvodnoj izjavi 139. pobijane uredbe navela da je utvrdila da postoje znatni poremećaji u sektoru dotičnih proizvoda, tako da je bilo primjereno primijeniti članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe. U tom je pogledu u odjeljku 3.2.1. Privremene uredbe uputila na procjenu postojanja znatnih poremećaja u sektoru aluminija u Kini, koji obuhvaća dotični proizvod.

100 Konkretnije, Komisija je u privremenoj uredbi točku po točku analizirala različite čimbenike koje među ostalim treba uzeti u obzir na temelju članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe, i to činjenicu da na dotičnom tržištu u znatnoj mjeri djeluju poduzeća koja su u vlasništvu ili pod kontrolom vlasti zemlje izvoznice odnosno koja ta tijela politički nadziru ili im pružaju smjernice (uvodne izjave 98. do 104. privremene uredbe), prisutnost države u poduzećima zbog koje država može utjecati na cijene ili troškove (uvodne izjave 105. do 112. privremene uredbe), postojanje diskriminatorne javne politike ili mjera u korist domaćih dobavljača ili se na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta (uvodne izjave 113. do 135. privremene uredbe), nepostojanje, diskriminatornu primjenu ili neodgovarajuće izvršavanje zakonodavstva o stečaju, trgovačkim društvima ili o vlasništvu (uvodne izjave 136. do 140. privremene uredbe), postojanje poremećaja u području troškova plaća (uvodne izjave 141. i 142. privremene uredbe) i postojanje pristupa financijskim sredstvima koji odobravaju institucije koje provode ciljeve javnih politika ili na drugi način ne djeluju neovisno o državi (uvodne izjave 143. do 153. privremene uredbe). Komisija je iz toga zaključila, uzimajući u obzir i nesuradnju kineske vlade, da u ovom predmetu nije primjereno upotrijebiti domaće cijene i troškove radi utvrđivanja uobičajene vrijednosti (uvodna izjava 157. privremene uredbe).

101 Komisija je u svojoj analizi uzela u obzir izvješće o znatnim poremećajima na kineskom tržištu, koje je dodano u dosje (uvodna izjava 73. privremene uredbe) kao i studije i izvješća iz pritužbe društva European Aluminium (uvodna izjava 74. pobijane uredbe), odnosno Izvješće o prekomjernim kapacitetima u Kini koje je objavila Gospodarska komora Unije u Kini, dokument Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) naslovljen „Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain” (Mjerenje poremećaja na međunarodnim tržištima: vrijednosni lanac aluminija) (*OECD Trade Policy Papers*,br. 218, Pariz) i Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2019/915 od 4. lipnja 2019. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih folija od aluminija u svitcima podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. osnovne uredbe (SL 2019., L 146, str. 63.). Iz više uvodnih izjava i bilješki na dnu stranice privremene uredbe proizlazi da je Komisija uzela u obzir i različite dostupne podatke koji potječu od novinskih agencija, dokumente i kineske internetske stranice kao i radni dokument Međunarodnog monetarnog fonda (MMF) naslovljen „Rješavanje problema korporativnog duga u Kini” (WP/16/203) (uvodne izjave 91. do 156. privremene uredbe).

102 Kineska vlada nije iznijela primjedbe niti je pružila informacije kojima bi dovela u pitanje postojeće dokaze iz dosjea u fazi pokretanja postupka, a Komisija ju je obavijestila da namjerava primijeniti članak 18. osnovne uredbe, koji omogućuje donošenje zaključaka na temelju raspoloživih podataka (uvodne izjave 66. i 76. privremene uredbe).

103 Tužitelji su s time u vezi prije donošenja privremene uredbe iznijeli primjedbe (uvodna izjava 77. privremene uredbe) kao i primjedbe koje se odnose na privremenu uredbu (uvodne izjave 95. i 96. pobijane uredbe).

104 Iz analize različitih aspekata kineskog tržišta, različitih izvora dostupnih podataka koji su pojedinačno razmotreni, koji ne obuhvaćaju samo izvješće o znatnim poremećajima na kineskom tržištu, i zaključaka izvedenih iz tih izvora proizlazi da je Komisija – daleko od toga da je samo izvršila nejasnu i hipotetsku analizu kao što to tvrde tužitelji – svoje zaključke o postojanju znatnih poremećaja na kineskom tržištu utemeljila na objektivnoj analizi relevantnih dostupnih podataka, pažljivo i nepristrano ispitala sve relevantne dokaze predmetnog slučaja i nije prekoračila široku diskrecijsku ovlast koja joj je u tom području priznata sudskom praksom (vidjeti točku 77. ove presude).

105 Kao treće, tužitelji tvrde da to što postoje znatni poremećaji na kineskom tržištu automatski ne dokazuje da oni postoje u pogledu svih predmetnih izvoznika. Tvrde da su zainteresirane stranke imale pravo biti saslušane kako bi dokazale da u pogledu njih nije bilo poremećaja. Komisija je zanemarila dokaze koje su te stranke podnijele.

106 Kao prvo, Komisija nije uzela u obzir činjenicu da su njihove cijene na europskom tržištu u skladu s cijenama europskih proizvođača, da je metoda izračuna prosječne cijene europskih ekstrudiranih proizvoda očito pogrešna i da su dijelovi mjerodavnog tržišta u Europi bili izmijenjeni.

107 Međutim, kao što to Komisija s pravom ističe i kao što su to tužitelji priznali na raspravi, cijene koje su oni naplaćivali na europskom tržištu nisu relevantne za izračun uobičajene vrijednosti koja se temelji na cijenama u zemlji izvoznici (članak 2. stavak 1. osnovne uredbe) ili na odgovarajućim troškovima proizvodnje ili prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji (članak 2. stavak 6.a točka (a) osnovne uredbe). Za utvrđenje postojanja znatnih poremećaja u smislu članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe nisu više relevantne niti cijene koje tužitelji naplaćuju na europskom tržištu jer je za to utvrđenje u ovom slučaju relevantan kriterij jesu li na sektor proizvoda od ekstrudiranog aluminija utjecali znatni poremećaji na kineskom tržištu.

108 Te argumente stoga treba odbiti.

109 Kao drugo, tužitelji tvrde da su dokazali da nisu koristili povlaštene uvjete za financiranja primljena tijekom razdoblja ispitnog postupka ni politike povlaštenog tretmana i dostavljaju podatke o kamatnoj stopi za svoje financiranje tijekom tog razdoblja. Komisija te informacije nije uzela u obzir u uvodnoj izjavi 103. pobijane uredbe.

110 Međutim, iz tumačenja uvodne izjave 103. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija uzela u obzir postojanje kredita koje su odobrile državne banke, ali ne i kamatnu stopu tih kredita. Naime, kamatna stopa, čak i ako je riječ o značajnoj varijabli, samo je jedan od elemenata koje treba uzeti u obzir kada je riječ o utvrđivanju postojanja povoljnog financiranja. Druga razmatranja, kao što su uvjeti za pristup financijskim sredstvima, uvjeti solventnosti financiranih subjekata te rokovi za obradu i plaćanje, također mogu biti odlučujući. Argumentacija tužiteljâ, svedena samo na kamatne stope primjenjive na njihova financiranja, nije dakle dovoljna da bi se osporilo Komisijino obrazloženje.

111 Kao treće, tužitelji tvrde da im Komisija nije dala priliku da dokažu da njihove cijene nisu narušene.

112 U tom pogledu potrebno je utvrditi da su tužitelji, kao što to proizlazi iz točaka 10. i 13. ove presude, imali priliku iznijeti svoje primjedbe o postojanju znatnih poremećaja na kineskom tržištu kako prije donošenja privremene uredbe tako i prije donošenja pobijane uredbe. Osim toga, iz tumačenja tih uredbi proizlazi da se dio odjeljaka posvećenih procjeni postojanja znatnih poremećaja na kineskom tržištu odnosi na odgovore koji su dani na argumente tužiteljâ.

113 Tužiteljima je dakle bilo omogućeno da učinkovito iznesu svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti činjenica i navedenih okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojem zaključku o znatnim poremećajima na kineskom tržištu. Tužitelji uostalom nisu iznijeli nijedan dokaz na koji se nisu mogli pozvati i koji nisu imali priliku podnijeti Komisiji (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2014., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-643/11, EU:T:2014:1076, t. 42.).

114 Osim toga, tužitelji detaljnije ne iznose navodne dokaze, osim onih ispitanih u točkama 106. do 110. ove presude, koje Komisija nije uzela u obzir. Taj argument stoga nije dovoljno precizan kako bi se tuženiku omogućilo da pripremi svoju obranu i Općem sudu da odluči o tužbi pa ga treba odbaciti kao nedopušten (vidjeti u tom smislu presudu od 19. rujna 2019., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Vijeće, T-228/17, EU:T:2019:619, t. 166. i 167. i navedenu sudsku praksu).

115 Kao četvrto, tužitelji su na raspravi dodali da se s njima nitko nije savjetovao prilikom sastavljanja izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu, što znači da upotreba tog izvješća u njihovu slučaju znači povredu njihovih prava obrane.

116 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da je na temelju članka 84. stavka 1. Poslovnika tijekom postupka zabranjeno iznositi nove razloge, osim ako se ne temelje na pravnim ili činjeničnim pitanjima za koja se saznalo tijekom postupka ili ako predstavljaju dopunu tužbenog razloga koji je, izravno ili neizravno, ranije naveden u tužbi kojom se pokreće postupak i koji su usko povezani s tim tužbenim razlogom (vidjeti presudu od 7. studenoga 2019., Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS), T-380/18, EU:T:2019:782, t. 26. (neobjavljenu) i navedenu sudsku praksu). U skladu sa sudskom praksom, članak 84. stavak 1. Poslovnika primjenjuje se i na prigovore ili argumente. Osim toga, općenitost naslova tužbenog razloga iznesenog u stadiju tužbe kojom se pokreće postupak ne može pokriti iznošenje, u kasnijoj fazi postupka, posebnih argumenata koji nisu u dovoljnoj uskoj vezi s argumentima iznesenima u toj tužbi (vidjeti presudu od 14. srpnja 2021., AQ/eu-LISA, T-164/19, neobjavljenu, EU:T:2021:456, t. 59. i navedenu sudsku praksu).

117 U ovom slučaju valja utvrditi da ništa u tužbi ne upućuje na to da se u njoj tvrdilo da je došlo do povrede prava obrane, kako je to opisano u točki 115. ove presude. Osim toga, kao što je to navedeno u točkama 92. do 94. ove presude, tužitelji u svojim pismenima nisu doveli u pitanje zakonitost postupka sastavljanja izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu.

118 U svakom slučaju, s jedne strane, osnovnom uredbom nije predviđeno savjetovanje s proizvođačima izvoznicima iz treće zemlje na koju se odnosi izvješće predviđeno člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) navedene uredbe u svrhu izrade tog izvješća, koje predstavlja dokument opće primjene i koje se može primijeniti na više pojedinačnih slučajeva. S druge strane, prava tužiteljâ bila su u potpunosti poštovana kada se radilo o primjeni izvješća o znatnim poremećajima na kineskom tržištu, kao što to proizlazi iz točaka 103. i 105. ove presude.

119 Slijedom toga, argument koji su tužitelji iznijeli na raspravi, koji treba smatrati novim i stoga nedopuštenim, treba u svakom slučaju odbiti kao neosnovan.

120 Stoga valja odbiti te argumente tužiteljâ i, zajedno s njima, cijeli četvrti dio drugog tužbenog razloga.

c) Odabir Turske kao reprezentativne zemlje

121 Kao prvo, tužitelji u okviru petog i šestog dijela svojeg tužbenog razloga tvrde da je Komisija pogrešno zaključila da na kineskom tržištu postoje znatni poremećaji, koji se ni u kojem slučaju ne odnose na njih. Slijedom toga, tužitelji smatraju da se u svrhu izračuna uobičajene vrijednosti pogrešno pozvala na reprezentativnu zemlju. Tvrde, osim toga, da nije održana kontradiktorna rasprava o izboru reprezentativne zemlje.

122 U tom pogledu valja utvrditi da su argumenti tužiteljâ u pogledu Komisijina zaključka o postojanju znatnih poremećaja na kineskom tržištu odbijeni u okviru ispitivanja trećeg dijela ovog tužbenog razloga i četvrtog dijela drugog tužbenog razloga. Osim toga, Komisija je, kao što to i sama tvrdi, 16. ožujka 2020. objavila prvu bilješku u dokumentaciji o izvorima korištenima za utvrđenje uobičajene vrijednosti, u kojoj je, na temelju kriterija za odabir nenarušenih cijena odnosno referentnih vrijednosti utvrdila nekoliko mogućih reprezentativnih zemalja. Komisija je prikupila primjedbe na tu prvu bilješku i 25. lipnja 2020. objavila drugu u kojoj je odgovorila na primjedbe i zainteresirane stranke obavijestila da Tursku namjerava zadržati kao reprezentativnu zemlju.

123 Budući da tužitelji u okviru ovog dijela tužbenog razloga u tom pogledu ne iznose dodatne argumente, te tvrdnje treba odbiti.

124 Kao drugo, tužitelji tvrde da je odabir Turske kao reprezentativne zemlje bio pogrešan.

125 U tom pogledu valja podsjetiti na to da članak 2. stavak 6.a točka (a) osnovne uredbe predviđa da se uobičajena vrijednost, ako se utvrdi da upotreba domaćih cijena i troškova u zemlji izvoznici nije primjerena zbog toga što u toj zemlji postoje znatni poremećaji, izračunava isključivo na temelju troškova proizvodnje i prodaje koji odražavaju nenarušene cijene odnosno referentne vrijednosti. Komisija u tu svrhu kao izvore informacija među ostalim može koristiti odgovarajuće troškove proizvodnje i prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji koja je na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica.

126 Ta je odredba unesena u osnovnu uredbu uredbom o izmjeni osnovne uredbe, koja je zamijenila i odredbe prijašnjeg članka 2. stavka 7. točke (a) te uredbe, prema kojima se „odgovarajuća treća zemlja tržišnoga gospodarstva odabire na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju svi pouzdani podaci dostupni u trenutku odabira”. Iz njihova teksta proizlazi da se člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe i prijašnjim člankom 2. stavkom 7. točkom (a) te uredbe želi postići isti cilj, odnosno odrediti način izračuna uobičajene vrijednosti u slučaju uvoza iz zemalja čije se domaće cijene i troškovi ne mogu uzeti u obzir zbog tržišnih uvjeta u dotičnoj zemlji. Međutim, izričaj tih dviju odredaba je različit, što znači, kao što to s pravom ističe Komisija, da se sudska praksa kojom se tumači prijašnji članak 2. stavak 7. točka (a) osnovne uredbe može samo djelomično primijeniti u svrhu tumačenja članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe. Naime, potonjom je odredbom uvedena drugačija definicija reprezentativne zemlje, koja mora biti „odgovarajuća” i biti „na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica”. Što se tiče podataka koje treba uzeti u obzir, u toj se istoj odredbi pojašnjava da je riječ o „relevantnim” podacima, pod uvjetom da su dostupni. Uvodi se i redoslijed između više odgovarajućih reprezentativnih zemalja jer je pojašnjeno da prednost pri odabiru reprezentativne zemlje treba dati zemljama „s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša”.

127 S obzirom na navedeno, ustaljena je sudska praksa da institucije Unije imaju široku diskrecijsku ovlast u pogledu utvrđivanja uobičajene vrijednosti za zemlje koje nemaju tržišno gospodarstvo (vidjeti presudu od 19. rujna 2019., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, t. 126. i navedenu sudsku praksu) i da odabir odgovarajuće zemlje u tu svrhu također ulazi u okvir široke diskrecijske ovlasti kojom institucije Unije raspolažu u području zajedničke trgovinske politike zbog složenosti ekonomskih i političkih situacija koje moraju analizirati (vidjeti presudu od 29. srpnja 2019., Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija, C-436/18 P, EU:C:2019:643, t. 30. i navedenu sudsku praksu). Ta se sudska praksa primjenjuje i na članak 2. stavak 6.a točku (a) osnovne uredbe, koji, međutim, ograničava Komisijinu marginu prosudbe jer odabrana zemlja mora biti na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica.

128 Presuđeno je također da je potrebno provjeriti je li Komisija propustila uzeti u obzir bitne ili relevantne elemente kako bi utvrdila primjerenost odabrane zemlje i jesu li elementi dosjea ispitani sa svom potrebnom dužnom pažnjom kako bi se moglo smatrati da je uobičajena vrijednost dotičnog proizvoda utvrđena na primjeren i razuman način (vidjeti presude od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, t. 51. i navedenu sudsku praksu te od 23. travnja 2018., Shanxi Taigang Stainless Steel/Vijeće, T-675/15, neobjavljenu, EU:T:2018:209, t. 32. i navedenu sudsku praksu; vidjeti također u tom smislu presudu od 29. svibnja 1997., Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, t. 23. i 24.). Ta se sudska praksa može primijeniti na situacije u kojima postojanje znatnih poremećaja u zemlji izvoznici opravdava upotrebu podataka iz odgovarajuće reprezentativne zemlje za izračun uobičajene vrijednosti, što također podrazumijeva ispitivanje složenih gospodarskih i političkih situacija.

129 Osim toga, kao što to proizlazi iz članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe, sudovi Unije moraju se uvjeriti u to da Komisija nije propustila uzeti u obzir bitne elemente kako bi utvrdila primjerenost odabrane zemlje. U tu svrhu, na navedenim je institucijama da, uzimajući u obzir druge dane mogućnosti, pronađu treću zemlju koja je na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica. Kada je s obzirom na lako dostupne podatke moguće odabrati više zemalja, Komisija provodi usporednu analizu tih zemalja i daje prednost zemljama s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša.

130 U ovom slučaju, Komisija je 16. ožujka 2020. objavila prvu bilješku u dokumentaciji o izvorima koje je koristila za utvrđivanje uobičajene vrijednost, u kojoj je na temelju kriterija za odabir nenarušenih cijena odnosno referentnih vrijednosti utvrdila da su sljedeće zemlje moguće reprezentativne zemlje: Brazil, Kolumbija, Ekvador, Islamska Republika Iran, Kazahstan, Malezija, Mauricijus, Meksiko, Crna Gora, Ruska Federacija, Srbija, Šri Lanka, Tajland i Turska (uvodne izjave 35. i 161. privremene uredbe). Nakon primjedbi koje je primila, bilješkom od 25. lipnja 2020. obavijestila je zainteresirane stranke da Tursku namjerava odrediti kao reprezentativnu zemlju (uvodne izjave 37. i 164. privremene uredbe). Kriteriji za odabir reprezentativne zemlje bili su, kao prvo, sličan stupanj gospodarskog razvoja kao Kina, kao drugo, proizvodnja proizvoda iz ispitnog postupka u toj zemlji i kao treće, dostupnost relevantnih javnih podataka u toj zemlji (uvodna izjava 159. privremene uredbe). Komisija je podsjetila na to da se prednost, ako je to moguće, daje zemlji s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša (uvodna izjava 159. privremene uredbe). Nakon što je ispitala primjedbe zainteresiranih stranaka nakon konačnog izvješća, Komisija je u uvodnoj izjavi 152. pobijane uredbe potvrdila odabir Turske kao reprezentativne zemlje.

131 U tom kontekstu, uzimajući u obzir činjenicu da teret dokazivanja snosi tužitelj, koji treba predložiti uvjerljive dokaze u prilog svojoj tvrdnji (vidjeti presudu od 19. rujna 2019., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, t. 127. i navedenu sudsku praksu), valja provjeriti jesu li tužitelji iznijeli dokaze koji su takve prirode da je njima moguće dokazati da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni odabravši Tursku kao reprezentativnu zemlju.

132 Tužitelji tvrde da je Komisija slijedila European Aluminium kada je Tursku odabrala kao reprezentativnu zemlju. Tvrde da tim izborom nije uzet u obzir broj stanovnika Kine i Turske te domaća potražnja koja zbog načela ekonomije razmjera podrazumijeva da povećanje proizvodnje dovodi do smanjenja fiksnih troškova. Tužitelji smatraju da taj odabir nije u skladu s kriterijima utvrđenima ranijom sudskom praksom, prema kojoj su institucije Unije dužne, vodeći računa o drugim mogućnostima, pokušati pronaći treću zemlju u kojoj se cijena sličnog proizvoda formira

u okolnostima što je više moguće usporedivima s onima u zemlji izvoznici, pod uvjetom da je riječ o zemlji tržišnoga gospodarstva (presuda od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, t. 49.).

133 U tom pogledu, valja istaknuti da se sudska praksa na koju se pozivaju tužitelji odnosi na izbor „treće zemlje tržišnoga gospodarstva" na temelju prijašnjeg članka 2. stavka 7. točke (a) osnovne uredbe. Stoga se svi parametri iz presude od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573), ne mogu kao takvi automatski prenijeti na članak 2. stavak 6.a točku (a) osnovne uredbe. Konkretnije, potonjom se odredbom zahtijeva da odgovarajuća reprezentativna zemlja bude „na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica", a ne da bude zemlja tržišnoga gospodarstva, a njome se predviđa i dodatni parametar koji se odnosi na primjenu odgovarajuće razine socijalne zaštite i zaštite okoliša. Iz toga slijedi da je kriterij koji od tada treba uzeti u obzir stupanj gospodarskog razvoja sličan onome zemlje izvoznice. U skladu s tim kriterijem ostaje primjenjiva bit sudske prakse koja se odnosi na prijašnji članak 2. stavak 7. točku (a) osnovne uredbe, a to je da Komisija kao temelj za svoju odluku mora uzeti treću zemlju u kojoj se cijena istovjetnog proizvoda formira u okolnostima koje su što sličnije onima u zemlji izvoznici, u skladu dužnom pažnjom koju je Komisija dužna upotrebljavati na temelju sudske prakse navedene u točki 127. ove presude.

134 Komisija je svoj odabir Turske kao reprezentativne zemlje utemeljila na kriterijima iz točke 130. ove presude. Prvi od tih kriterija je stupanj gospodarskog razvoja sličan onome u Kini. Komisija je u uvodnoj izjavi 159. privremene uredbe pojasnila da je iz baze podataka Svjetske banke odabrala zemlje čiji je bruto nacionalni dohodak sličan bruto nacionalnom dohotku Kine. U uvodnoj izjavi 151. pobijane uredbe pojasnila je da se Turska prema razvrstavanju Svjetske banke nalazi na istom stupnju razvoja kao i Kina (visoki srednji dohodak) i da je stoga reprezentativna zemlja. Uzela je u obzir i činjenicu da se tijekom ispitnog postupka pokazalo da se u Turskoj proizvode proizvodi od ekstrudiranog aluminija koji se sastoje od dviju vrsta legura, mekih i tvrdih.

135 Tužitelji ne osporavaju činjenicu da je stupanj razvoja Turske sličan stupnju razvoja Kine. Zaključke Komisije ne može dovesti u pitanje njihova argumentacija koja svoju osnovu nalazi u argumentu o ekonomiji razmjera, koji se temelji na tome da je broj stanovnika u Kini veći od onoga u Turskoj i na tome da je domaća potražnja različita. S jedne strane, tvrde da ništa u osnovnoj uredbi ne upućuje na to da Komisija prilikom odabira reprezentativne zemlje mora uzeti u obzir broj stanovnika zemalja. S druge strane, s obzirom na to da je Kina zemlja s najvećim brojem stanovnika na svijetu, bilo bi nerazumno od Komisije zahtijevati da kao reprezentativnu zemlju uzme u obzir zemlju s jednakim brojem stanovnika. Zbog tog istog razloga ne može se prihvatiti ni argument tužitelja o domaćoj potražnji i ekonomiji razmjera.

136 Tužitelji stoga nisu dokazali da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je Tursku odabrala kao reprezentativnu zemlju.

137 Kao treće, tužitelji tvrde da izbor referentne zemlje nije dovoljno obrazložen. Komisija nije pojasnila zašto je cijena koju su naplaćivali turski proizvođači navedeni u privremenoj uredbi mogla biti element za usporedbu i nije objasnila postupak formiranja cijena tih poduzetnika. Osim toga, Komisija u pobijanoj uredbi nije obrazložila usporedivost Turske kao reprezentativne zemlje i nije uzela u obzir njihove primjedbe u pogledu razlike u vrstama i količinama proizvedenih proizvoda.

138 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, nepostojanje obrazloženja ili nedostatak u obrazloženju predstavlja tužbeni razlog koji se temelji na bitnoj povredi postupka, koji je kao takav različit od tužbenog razloga koji se temelji na netočnosti obrazloženja odluke, čija je provjera dio ispitivanja osnovanosti te odluke (presude od 19. lipnja 2009., Qualcomm/Komisija, T-48/04, EU:T:2009:212, t. 175. i od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 110.). Obrazloženje koje se zahtijeva u članku 296. drugom stavku UFEU-a mora na jasan i nedvosmislen način odražavati zaključke institucije koja je donijela akt, kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo upoznavanje s razlozima poduzimanja mjere kao i nadležnom sudu izvršavanje njegova nadzora (presude od 30. rujna 2003., Eurocoton i dr./Vijeće, C-76/01 P, EU:C:2003:511, t. 88. i od 12. prosinca 2014., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-643/11, EU:T:2014:1076, t. 129. (neobjavljena)).

139 S druge strane, institucije nisu dužne odgovoriti, u obrazloženju privremene ili konačne uredbe, na sva činjenična i pravna pitanja koja su zainteresirane osobe istaknule tijekom upravnog postupka (vidjeti presudu od 25. listopada 2011., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Vijeće, T-192/08, EU:T:2011:619, t. 256. i navedenu sudsku praksu).

140 U tom kontekstu, valja navesti da je Komisija u uvodnim izjavama 159. do 165. privremene uredbe i uvodnim izjavama 142. do 152. pobijane uredbe dala jasan i nedvosmislen prikaz relevantnih kriterija za odabir reprezentativne zemlje i razloga koji su doveli do odabira Turske. Naime, Komisija je najprije iznijela kriterije koje je koristila (uvodna izjava 159. privremene uredbe), navela popis potencijalnih reprezentativnih zemalja (uvodna izjava 161. privremene uredbe), objasnila postupak savjetovanja sa zainteresiranim strankama (uvodne izjave 160. do 163. privremene uredbe i uvodne izjave 143. i 144. pobijane uredbe) te objasnila zašto su neprihvatljive primjedbe određenih zainteresiranih stranaka (uvodne izjave 163. i 164. privremene uredbe i 145. do 151. pobijane uredbe). Komisija je tako objasnila da se u Turskoj proizvode dvije vrste legura, meke i tvrde (uvodna izjava 164. privremene uredbe), da Turska zbog carinske unije nije mogla biti neprimjerena reprezentativna zemlja (uvodna izjava 147. pobijane uredbe), da je Turska najprikladnija reprezentativna zemlja na temelju dostupnih podataka o ekološkim i socijalnim standardima (uvodna izjava 148. pobijane uredbe) te da se Turska nalazi na istoj razini razvoja kao i Kina prema razvrstavanju Svjetske banke (uvodna izjava 151. pobijane uredbe).

141 Osim toga, argumentom prema kojem je Komisija zanemarila primjedbe tužiteljâ u pogledu razlike u vrstama i količinama proizvedenih proizvoda nastoji se dovesti u pitanje osnovanost pobijane uredbe. On je odbijen u točkama 51. i 56. do 68. ove presude.

142 Stoga, uzimajući u obzir činjenicu da institucije nisu dužne odgovoriti na sva činjenična i pravna pitanja koja su zainteresirane osobe istaknule tijekom upravnog postupka, tužitelji Komisiji ne mogu prigovoriti da je povrijedila obvezu obrazlaganja.

143 Stoga valja odbiti te argumente tužiteljâ te peti i šesti dio drugog tužbenog razloga u cijelosti.

[*omissis*]

2. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje je Komisija počinila kada je zaključila da postoji šteta za industriju Unije i uzročno-posljedična veza

153 U okviru svojeg trećeg tužbenog razloga tužitelji u biti iznose njegova četiri dijela, a podupire ih Airoldi, koji se također poziva na njegova dva dijela.

154 Najprije valja podsjetiti na to da je u članku 3. stavku 1. osnovne uredbe definiran pojam „štete” koji, ako nije drukčije navedeno, među ostalim znači materijalnu štetu industriji Unije ili prijetnju materijalne štete toj industriji i na to da on što se tiče tumačenja tog pojma upućuje na odredbe istog članka.

155 Članak 3. stavak 2. osnovne uredbe uređuje postupak u kojem se utvrđuje je li nastala šteta. Utvrđivanje se mora temeljiti na pozitivnim dokazima i obuhvaća objektivno ispitivanje, s jedne strane, obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije i, s druge strane, posljedičnog učinka dampinškog uvoza na industriju Unije.

156 Članak 3. stavak 3. osnovne uredbe predviđa da što se tiče obujma dampinškog uvoza, valja „razmotriti je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji” da, „[u] vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, [valja razmotriti] je li dampinškim uvoznom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo” i da „[j]edan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući”.

157 Članak 3. stavak 5. osnovne uredbe predviđa da ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i svih pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji, dok je člankom 3. stavkom 6. osnovne uredbe pojašnjeno da su institucije Unije dužne utvrditi, pomoću svih relevantnih dokaza koji se odnose na stanje industrije Unije, da postoji šteta koju je ta industrija pretrpjela. Konkretno, taj članak propisuje da to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni u skladu sa stavkom 3. odgovorni za učinak na industriju Unije, u smislu stavka 5. istog članka, i da je taj učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati značajnom (vidjeti po analogiji presudu od 19. prosinca 2013., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Vijeće, C-10/12 P, neobjavljenu, EU:C:2013:865, t. 49.).

158 Prema ustaljenoj sudskoj praksi utvrđivanje štete pretpostavlja ocjenu složenih ekonomskih pitanja. Za obavljanje te zadaće institucije raspolažu širokom marginom prosudbe (vidjeti presude od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće, C-69/89, EU:C:1991:186, t. 86. i navedenu sudsku praksu te od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-444/11, EU:T:2014:773, t. 226. i navedenu sudsku praksu). Sudski nadzor takve ocjene stoga treba biti ograničen na provjeru poštovanja mjerodavnih pravnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, nepostojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti. Takav je osobito slučaj što se tiče određivanja čimbenika koji uzrokuju štetu industriji Unije u okviru antidampinškog ispitnog postupka (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 36. i navedena sudska praksa).

159 Nadalje, na tužiteljima je da predoče dokaze koji bi Općem sudu omogućili da utvrdi da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni prilikom procjene štete (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-444/11, EU:T:2014:773, t. 228. i navedenu sudsku praksu).

160 Treći tužbeni razlog tužiteljâ valja ispitati s obzirom na ta načela.

a) Gospodarski čimbenici i pokazatelji koji utječu na stanje industrije Unije

161 U okviru prvog dijela svojeg tužbenog razloga tužitelji u biti iznose četiri prigovora kako bi istaknuli da je Komisija pogrešno ocijenila različite gospodarske čimbenike i pokazatelje koji utječu na stanje industrije Unije.

1) Uzimanje u obzir tržišnog udjela industrije Unije

162 U okviru svojeg prvog prigovora tužitelji tvrde da je tržišni udio proizvođača iz Unije veći od 85 %. Međutim, iz sudske prakse Suda i Općeg suda proizlazi to da kada proizvođači iz Unije drže znatan tržišni udio, ne nastaje šteta za industriju Unije. Visok tržišni udio industrije Unije osigurava joj sam po sebi jak položaj što isključuje utvrđenje ranjivosti poduzeća iz Unije.

163 U tom pogledu, valja primijetiti, kao što to proizlazi iz točaka 154. do 159. ove presude, da osnovnom uredbom nije predviđen nikakav prag za tržišni udio industrije Unije ispod kojeg se ne može smatrati da je ta industrija pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 3. stavka 1. navedene uredbe. Osim toga, Komisija u tom pogledu raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću.

164 Imajući to u vidu, ne može se osporiti da rast tržišnog udjela industrije Unije predstavlja čimbenik koji je od velike važnosti za ocjenu toga je li navedenoj industriji nastala materijalna šteta (vidjeti u tom smislu presudu od 14. ožujka 2007., Aluminium Silicon Mill Products/Vijeće, T-107/04, EU:T:2007:85, t. 65.).

165 Osim toga, valja podsjetiti na to da iako institucije Unije na temelju svojeg ispitivanja trebaju doći do zaključka da je riječ o materijalnoj šteti koja je uzrokovana industriji Unije, ne zahtijeva se da svi relevantni gospodarski čimbenici i pokazatelji upućuju na negativno kretanje (presuda od 25. listopada 2011., CHEMK i KF/Vijeće, T-190/08, EU:T:2011:618, t. 114.). Osim toga, sama okolnost da su se određeni štetni čimbenici poboljšali tijekom razmatranog razdoblja ipak ne znači da industrija Unije nije pretrpjela materijalnu štetu (presuda od 23. travnja 2018., Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija, T-675/15, neobjavljena, EU:T:2018:209, t. 93.; vidjeti u tom smislu i presudu od 30. ožujka 2000., Miwon/Vijeće, T-51/96, EU:T:2000:92, t. 105.)

166 U ovom slučaju, Komisija je, da bi došla do zaključka da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu, u odjeljcima 4. i 5. pobijane uredbe analizirala utjecaj dampinškog uvoza ocjenjujući različite gospodarske pokazatelje, u skladu s člankom 3. stavkom 5. osnovne uredbe.

167 Tako iz tablice br. 5 koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 229. pobijane uredbe proizlazi da je tržišni udio prodaje na slobodnom tržištu industrije Unije u vrijeme ispitnog postupka iznosio 84,4 %, a da se tijekom razmatranog razdoblja smanjio za 4 %. Komisija je također sastavila tablicu u kojoj se uzima u obzir povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije (vidjeti uvodnu izjavu 35. pobijane uredbe), iako je to povlačenje postalo valjano nakon razdoblja ispitnog postupka i razmatranog

razdoblja. Tako iz tablice br. 5a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 275. pobijane uredbe, proizlazi da je, ne uzimajući u obzir Ujedinjenu Kraljevinu, tržišni udio industrije Unije iznosio 85,4 % tijekom razdoblja ispitnog postupka, a izgubio 3,0 postotna boda tijekom razmatranog razdoblja.

168 U uvodnim izjavama 226. i 227. pobijane uredbe objašnjeno je da se potrošnja na slobodnom tržištu u Uniji povećala za 6 %, a riječ je o postotku koji je potvrđen za industriju Unije, ne uzimajući u obzir Ujedinjenu Kraljevinu, u tablici br. 4a koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 271. pobijane uredbe.

169 Komisija je u uvodnoj izjavi 254. pobijane uredbe potvrdila zaključke o stanju industrije Unije iznesene u uvodnim izjavama 271. do 274. privremene uredbe. Riječ je, među ostalim, o zaključcima prema kojima je navedeno kako slijedi:

„271. Nekoliko pokazatelja imalo je pozitivna kretanja, primjerice proizvodnja, kapaciteti, obujam prodaje na tržištu Unije i zaposlenost. Međutim, pozitivna kretanja tih pokazatelja bila su povezana s povećanjem potrošnje pa su se zapravo ti pokazatelji trebali dodatno povećati da bi industrija Unije u potpunosti iskoristila rastuće tržište. Naime, unatoč povećanju obujma prodaje, industrija Unije izgubila je tržišni udio na slobodnom tržištu.

272. Prodajne cijene na slobodnom povećale su se za 19 %. Međutim, ta povećanja cijena nisu uspijevala sustići povećanje troškova (20 %). Do toga je došlo zbog smanjenja cijena. Industrija Unije nije mogla povećati cijene u istoj mjeri u kojoj su se troškovi povećavali zbog pritiska na smanjenje cijena zbog uvoza iz Kine koji je snizio cijene industrije Unije. S obzirom na to da je razina profitabilnosti bila ispod ciljne razine dobiti u cijelom razmatranom razdoblju, te s obzirom na količine i nisku cijenu kineskog uvoza, Komisija je zaključila da je povećanje cijena bilo onemogućeno tijekom cijelog tog razdoblja. Zato su svi financijski pokazatelji uspješnosti kao što su profitabilnost, povrat ulaganja i novčani tok imali silazna kretanja, a ostvarena dobit bila je niža od ciljne razine dobiti tijekom cijelog razmatranog razdoblja. To je osobito štetno zbog toga što se tržište za proizvod iz ispitnog postupka povećavalo u razmatranom razdoblju, ali je industrija Unije ipak imala nisku i sve manju dobit. Usprkos zadržavanju razina ulaganja radi očuvanja konkurentnosti, industrija Unije očito nije ostvarivala razinu dobiti potrebnu za poticanje budućih ulaganja. Nadalje, pad industrije Unije događao se u razdoblju rasta na tržištu Unije. Industrija Unije izgubila je 5 % tržišnog udjela [taj broj je izmijenjen u pobijanoj uredbi] na rastućem tržištu i bilo je jasno da ne može iskoristiti prednosti rasta tržišta Unije.”

170 Iz tih podataka proizlazi da je Komisija visok tržišni udio industrije Unije i postojanje određenih pokazatelja koji imaju pozitivno kretanje uzela u obzir na odgovarajući način. Tužitelji nisu iznijeli nikakav argument ni dokaz kojim bi potkrijepili tvrdnje da su Komisijina utvrđenja iz uvodnih izjava 271. i 272. pobijane uredbe, a osobito učinak na cijene, bila očito pogrešna. Oni stoga nisu dokazali da je Komisija, s obzirom na načela iznesena u točkama 163. do 165. ove presude, počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je utvrdila da je došlo do negativnog razvoja tržišnog udjela industrije Unije i kad je zaključila da je navedena industrija pretrpjela materijalnu štetu, uzimajući u obzir sve relevantne pokazatelje, a osobito gubitak tržišnih udjela i pogoršanje profitabilnosti industrije Unije. Suprotno tomu, Komisija je istaknula da je povećanje obujma prodaje iznosilo samo 2 % (vidjeti tablicu br. 5 koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 245. privremene uredbe) u trenutku kad se potrošnja u Uniji povećala za 6 % (vidjeti tablicu br. 4 koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 226. pobijane uredbe) i da povećanje cijena nije slijedilo povećanje troškova (vidjeti tablicu br. 7 koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 256. pobijane uredbe).

171 Taj zaključak nije doveden u pitanje sudskom praksom Suda i Općeg suda, koju navode tužitelji, kao što to s pravom ističe Komisija.

172 Točno je da su presude od 4. veljače 2021., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) i od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35), koje se obje odnose na Uredbu Vijeća (EZ) br. 926/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2009., L 262, str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 54., str. 286.), priznale važnost čimbenika koji se odnosi na tržišne udjele industrije Unije za utvrđivanje da postoji šteta.

173 Međutim, osnovna pouka iz presuda od 4. veljače2021., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) i od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35), jest ta da različite pokazatelje, uključujući i tržišni udio industrije Unije, ne treba promatrati izdvojeno, nego općenito kao cjelinu (vidjeti u tom smislu presude od 4. veljače 2021., eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, t. 49. i od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće, T-528/09, EU:T:2014:35, t. 61. do 63.).

174 Osim toga, u predmetima u kojima su donesene presude od 4. veljače 2021., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) i od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35), svi su gospodarski čimbenici, osim razvoja tržišnog udjela industrije Unije, bili pozitivni (presuda od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće, T-528/09, EU:T:2014:35, t. 59. do 61.). Međutim, u ovom slučaju iz privremene uredbe proizlazi da su se iskorištenost kapaciteta (tablica 4., koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 240. privremene uredbe), profitabilnost i povrat ulaganja industrije Unije (tablica 10., koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 265. privremene uredbe) smanjili tijekom razmatranog razdoblja.

175 Osim toga, ulomci iz presuda od 4. veljače 2021., eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) i od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35), koje citiraju tužitelji, odnose se na drukčiji aspekt štete, odnosno na ocjenu ranjivosti industrije Unije na kraju razdoblja ispitnog postupka kako bi se zaključilo da postoji prijetnja materijalne štete.

176 Osim toga, presuda od 2. svibnja 1995., NTN Corporation i Koyo Seiko/Vijeće (T-163/94 i T-165/94, EU:T:1995:83), na koju se pozivaju tužitelji, odnosi se na situaciju u kojoj je Vijeće počinilo pogreške koje se tiču činjenica koje su upućivale na tendencije koje su bile suprotne stvarnom razvoju tržišta (vidjeti točku 114. te presude), a riječ je o pogreškama za koje se u ovom sporu ne tvrdi da postoje. Što se tiče presude od 14. ožujka 2007., Aluminium Silicon Mill Products/Vijeće (T-107/04, EU:T:2007:85), na koju se tužitelji također pozivaju, ona se odnosi na situaciju u kojoj je Vijeće počinilo pogrešku koja se tiče činjenica time što je dalo sliku o razvoju tržišnog udjela industrije Unije koja je u suprotnosti s podacima iz privremene uredbe (vidjeti točke 63. do 66. te presude).

177 Međutim, društvo Airoldi tvrdi, kao prvo, da podaci o šteti, osobito oni koji se odnose na tržišni udio industrije Unije, nisu točni jer u konačnom stadiju nisu dani nikakvi noviji podaci o različitim čimbenicima poput obujma proizvodnje. Društvo Airoldi dovodi taj argument u vezu s izostavljanjem velikog dijela uvoza pod oznakom KN 7610 90 90, koji obuhvaća i proizvode koji nisu obuhvaćeni opsegom ispitnog postupka (vidjeti uvodnu izjavu 202. pobijane uredbe) i povlačenjem Ujedinjene Kraljevine iz Unije.

178 Najprije treba utvrditi da se ta argumentacija društva Airoldi nadovezuje na tužbeni razlog tužiteljâ koji se odnosi na analizu štete koju je pretrpjela industrija Unije. Konkretnije, odnosi se na različite čimbenike i pokazatelje koji utječu na stanje industrije Unije, koje tužitelji spominju u okviru prvog dijela svojeg trećeg tužbenog razloga.

179 Iz toga slijedi da ti argumenti, suprotno onomu što tvrdi Komisija, ulaze u okvir određen tužbenim zahtjevom i tužbenim razlozima tužiteljâ, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 87. ove presude. Oni su stoga dopušteni.

180 S obzirom na navedeno, kao što to navodi Komisija, u uvodnoj izjavi 278. pobijane uredbe objašnjeno je da je obujam prodaje industrije Unije na tržištu Ujedinjene Kraljevine procijenjen na približno 2 % ukupne prodaje te industrije, a riječ je o obujmu koji nije mogao imati nikakav bitan učinak na gospodarske pokazatelje industrije Unije. U pobijanoj uredbi se iz toga izvodi zaključak da su pokazatelji koji se odnose na industriju Unije reprezentativni, uključujući i kad se uzme u obzir povlačenje Ujedinjene Kraljevine, te se potvrđuju, kao što se potvrđuju i zaključci izvedeni iz njih. Osim toga, Komisija je ponovno izračunala tržišni udio industrije Unije, isključivši onaj utvrđen u Ujedinjenoj Kraljevini (vidjeti tablicu br. 5a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 275. pobijane uredbe). Usto, Komisija je uzela u obzir izostavljanje dijela uvoza pod oznakom KN 7610 90 90, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 202. do 216. i tablica br. 1, 2 i 3, koje su preuzete u uvodnim izjavama 208., 217. i 220. pobijane uredbe.

181 Društvo Airoldi ne iznosi argumente kako bi dokazalo da su ta Komisijina objašnjenja očito pogrešna i da je bilo potrebno izvršiti prilagodbe. Stoga, uzimajući u obzir teret dokazivanja koji je na njemu, te argumente treba odbiti.

182 Kao drugo, društvo Airoldi tvrdi i da bi Komisija, da je uzela u obzir podjelu tržišta aluminija, smanjenje navodno štetnih proizvoda uvezenih pod oznakom KN 7610 90 90, povećanje tržišnog udjela industrije Unije s 81,1 % na 85,4 % i smanjenje uvoza iz Kine s 9,6 % na 5 %, do kojeg je došlo između donošenja privremene i pobijane uredbe, utvrdila da je položaj Unije zapravo bio ojačan.

183 Potrebno je još jednom utvrditi da se ta argumentacija društva Airoldi nadovezuje na tužbeni razlog tužiteljâ koji se odnosi na procjenu štete koju je pretrpjela industrija Unije i da se konkretnije odnosi na različite čimbenike i pokazatelje koji utječu na stanje industrije Unije, što tužitelji spominju u okviru prvog dijela svojeg trećeg tužbenog razloga. Ona se nadovezuje i na drugi i treći dio drugog tužbenog razloga, kojima tužitelji Komisiji prigovaraju da je zaključila da su proizvodi od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Kine bili jedinstveni proizvod.

184 Iz toga slijedi da ti argumenti ulaze u okvir određen tužbenim zahtjevom i tužbenim razlozima tužiteljâ, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 87. ove presude. Oni su stoga dopušteni, suprotno onomu što tvrdi Komisija.

185 S obzirom na navedeno, kao što to navodi Komisija, u uvodnoj izjavi 56. pobijane uredbe objašnjeno je zašto se predmetni proizvod smatra jedinstvenim proizvodom (vidjeti točke 62. i 63. ove presude). Osim toga, Komisija je uzela u obzir izostavljanje dijela uvoza pod oznakom KN 7610 90 90, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 202. do 216. i tablica br. 1, 2 i 3, koje su redom preuzete u uvodnim izjavama 208., 217. i 220. pobijane uredbe.

186 Što se tiče navodnog smanjenja tržišnog udjela uvoza iz Kine i povećanja tržišnog udjela industrije Unije, potrebno je napomenuti sljedeće.

187 Iz tablice br. 5 koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 245. privremene uredbe proizlazi da je Komisija u toj fazi postupka procijenila da je tržišni udio industrije Unije na slobodnom tržištu tijekom razdoblja ispitnog postupka iznosio 81,1 %. Nakon okončanja upravnog postupka, taj je iznos porastao pa je iznosio 84,4 % nakon revizije obujma uvoza iz Kine (vidjeti tablicu br. 5, koja je preuzeta u uvodnim izjavama 229. i 230. pobijane uredbe). Tržišni udio na koji se poziva društvo Airoldi, odnosno 85,4 %, tiče se tržišnog udjela industrije Unije na slobodnom tržištu tijekom razdoblja ispitnog postupka, ali vodeći računa o povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Unije (vidjeti tablicu br. 5a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 275. pobijane uredbe). S jedne strane, iz toga slijedi da brojke na koje se poziva društvo Airoldi nisu izravno usporedive jer se odnose na različito zemljopisno područje. S druge strane, Komisija je u uvodnoj izjavi 276. pobijane uredbe objasnila da se tržišni udio industrije Unije, iako je u razmatranom razdoblju ponovno procijenjen na nešto višu razinu, ipak smanjio za 3,0 postotna boda.

188 Ista se utvrđenja primjenjuju na smanjenje uvoza iz Kine. Naime, s jedne strane, društvo Airoldi uspoređuje podatke uzete u obzir u privremenoj uredbi s podacima iz pobijane uredbe, ne vodeći računa o Ujedinjenoj Kraljevini (vidjeti tablicu br. 2 koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 225. privremene uredbe i tablicu br. 2a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 262. pobijane uredbe). S druge strane, Komisija je u uvodnoj izjavi 263. pobijane uredbe zaključila da je na temelju prilagođenog obujma uvoza bilo moguće uočiti i znatne razine uvoza, kako u relativnom tako i u apsolutnom smislu, koje dosežu 5 % tržišnog udjela u razdoblju ispitnog postupka. U apsolutnim brojkama uvoz iz Kine povećao se za 56 % tijekom razmatranog razdoblja, a ukupni tržišni udio dampinškog uvoza povećao se za 48 %.

189 Društvo Airoldi ne iznosi argumente da bi dokazalo da su te Komisijine tvrdnje očito pogrešne i da je industrija Unije zapravo bila ojačana. Stoga, uzimajući u obzir teret dokazivanja koji je na njemu, te argumente treba odbiti.

190 Prvi prigovor stoga treba odbiti.

2) Rast i profitabilnost industrije Unije

191 U okviru svojeg drugog prigovora tužitelji tvrde da je Komisija odstupila od svrhe antidampinških propisa time što je zaključila da postoji šteta za industriju Unije u kontekstu znatnog rasta potrošnje i profitabilnosti industrije Unije.

192 U tom pogledu, što se tiče potrošnje u Uniji na slobodnom tržištu, nesporno je dakako da se ona tijekom razmatranog razdoblja povećala za 6 % (vidjeti tablicu br. 4, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 226. pobijane uredbe i tablicu br. 4a (industrija Unije, bez Ujedinjene Kraljevine), koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 271. pobijane uredbe).

193 Međutim, da bi se utvrdilo da je industrija Unije pretrpjela štetu koja može opravdati usvajanje antidampinških pristojbi, nije potrebno da svi relevantni gospodarski čimbenici i pokazatelji upućuju na negativan trend (presuda od 25. listopada 2011., CHEMK i KF/Vijeće, T-190/08, EU:T:2011:618, t. 114.).

194 Osim toga, Komisija je detaljnije pojasnila povećanje potrošnje u Uniji, tvrdeći da se ona, iako se tijekom razmatranog razdoblja povećala, smanjila između 2018. i razdoblja ispitnog postupka (vidjeti uvodnu izjavu 216. privremene uredbe i tablicu br. 4, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi

226. pobijane uredbe). Osim toga i nadasve, Komisija je u uvodnoj izjavi 271. privremene uredbe s pravom istaknula da je, s obzirom na dostupne podatke, industrija Unije, unatoč povećanju potražnje, izgubila tržišni udio.

195 Što se tiče profitabilnosti industrije Unije, mora se utvrditi da iz tablice br. 10, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 265. privremene uredbe, proizlazi da je ona tijekom razdoblja ispitnog postupka doista iznosila 2 %, ali da se smanjila s 4,9 % na 2 % tijekom razmatranog razdoblja. Komisija je iz toga mogla zaključiti da je došlo do zamrzavanja cijena u kontekstu u kojem su, kao što to proizlazi iz tablice br. 7, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 275. privremene uredbe, cijene u industriji Unije rasle manje od troškova.

196 Iz prethodno navedenog proizlazi da tužitelji nisu dokazali da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je zaključila da postoji materijalna šteta za industriju Unije, unatoč povećanju potrošnje u Uniji i profitabilnosti od 2 % navedene industrije.

197 Drugi prigovor tužitelja stoga treba odbiti.

3) Uzimanje u obzir cijene i obujma uvoza iz Kine

198 U okviru svojeg trećeg prigovora tužitelji tvrde, kao prvo, da je Komisija istaknula cijenu proizvoda uvezenih iz Kine ne priznajući relevantnost obujma uvoza. Kao drugo, tvrde da se u pobijanoj uredbi, što se tiče tog pitanja, javlja proturječje između uvodnih izjava 201. i 249.

199 Taj se prigovor tužiteljâ temelji na pogrešnom tumačenju pobijane uredbe.

200 Kao prvo, iz odjeljka 4.3. pobijane uredbe, naslovljenog „Uvoz iz predmetne zemlje”, i konkretnije iz tablica br. 1, 2 i 3, proizlazi da je Komisija na uravnotežen način uzela u obzir ne samo cijene proizvoda uvezenih iz Kine nego i obujam uvoza tih proizvoda.

201 Kao drugo, ne postoji proturječje između uvodnih izjava 201. i 249. pobijane uredbe jer se te uvodne izjave odnose na različita pitanja. Naime, u uvodnoj izjavi 201. pobijane uredbe, naslovljenoj „Općenito”, objašnjava se, među ostalim, da „su [s]talni pritisak stvarale neuobičajeno niske kineske cijene [i da] je ovaj pritisak imao višestruke posljedice [jer] je, među ostalim, spriječio rast cijena industrije Unije, spriječio da te cijene odražavaju međunarodno povećanje cijena sirovina (aluminija) i smanjio profitabilnost” i da „[z]a nastanak ovakvog štetnog stanja nije potreban veliki obujam uvoza [jer su] čak i relativno skroman uvoz ili čak postojanje znatnog obujma uvoza po niskim cijenama (kao što je nesporno u ovom slučaju) dovoljni za postavljanje niske gornje granice koja utječe na cijelo tržište”.

202 Suprotno tomu, u uvodnoj izjavi 249. pobijane uredbe Komisija odgovara na argumente kojima je grupa kojoj pripadaju tužitelji osporavala postojanje materijalne štete zbog toga što su Komisijine usporedbe cijena bile neprimjerene. U tom pogledu Komisija je primijetila sljedeće:

„U ispitnom postupku pokazalo se da su cijene tih izvoznika, kada se provede usporedba prema vrsti proizvoda, dovele do znatnog sniženja cijena industrije Unije, iz čega proizlazi da one nisu bile samo neusklađene, već i zamjetno niže. Haomei Group predložio je i da se kao izvor za usporedbe cijena iskoriste cijene uvoznika. Međutim, […] Komisija je svoje usporedbe cijena temeljila na objektivnoj osnovi primjenjujući detaljnu metodologiju i izračune koji su priopćeni

društvu Haomei Group. Tom metodologijom proizvodi su se uspoređivali za svaku vrstu proizvoda primjenom objektivnih kriterija pa je to stoga bila najreprezentativnija metoda koja je bila dostupna Komisiji.”

203 Iz toga proizlazi da Komisija nije počinila očitu pogrešku u ocjeni, a nije niti sama sebi proturječila kad je donijela uvodne izjave 201. i 249. pobijane uredbe, koje se odnose na različita pitanja.

204 Stoga valja odbiti treći prigovor tužiteljâ.

4) Povećanje tržišnog udjela uvoza iz Kine

205 U okviru svojeg četvrtog prigovora tužitelji iznose više argumenata kako bi istaknuli da je Komisija počinila pogreške prilikom uzimanja u obzir tržišnog udjela uvoza podrijetlom iz Kine.

206 Kao prvo, tvrde da se količina dotičnih proizvoda uvezenih iz Kine nakon dodatne konačne objave od 8. veljače 2021. smanjila s više od 300 000 tona (na početku postupka) na 128 853 tone. U tom kontekstu, Komisija nije uzela u obzir to smanjenje niti je na bilo koji način izmijenila svoju procjenu štete i dampinga.

207 Kao što to proizlazi iz tablice br. 2a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 262. pobijane uredbe, brojka od 128 853 tone odnosi se na obujam uvoza pod osam oznaka kombinirane nomenklature tijekom razdoblja ispitnog postupka, uzimajući u obzir povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije. Ukupni obujam uvoza iz Kine u Uniju tijekom istog razdoblja na istom temelju iznosio je 152 551 tonu, a tržišni udio Kine iznosio je 5 % (vidjeti tablicu br. 2a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 262. pobijane uredbe). Ne uzimajući u obzir povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije, uvoz iz Kine pod osam oznaka kombinirane nomenklature iznosio je 164 641 tonu, a ukupni obujam uvoza iz Kine iznosio je 191 981 tonu za tržišni udio od 6,2 % (vidjeti tablicu br. 2, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 217. pobijane uredbe). Nesporno je da su te brojke nedvojbeno manje od onih navedenih u tablici br. 2, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 225. privremene uredbe, odnosno riječ je o obujmu uvoza iz Kine tijekom razdoblja ispitnog postupka od 309 853 tone za tržišni udio od 9,6 %.

208 S obzirom na to, kao prvo, valja istaknuti da se argument tužiteljâ temelji na usporedbi između, s jedne strane, obujma uvoza podrijetlom iz Kine pod osam oznaka kombinirane nomenklature tijekom razdoblja ispitnog postupka koji je utvrđen u pobijanoj uredbi, uzimajući u obzir povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije i, s druge strane, ukupnog obujma uvoza podrijetlom iz Kine u vrijeme privremene uredbe, a prije izvršenih prilagodbi. Iz toga slijedi da se ta usporedba temelji na brojkama koje se odnose na obujme koji odgovaraju različitim materijalnim i zemljopisnim poljima koja se ne mogu izravno uspoređivati.

209 Kao drugo, valja istaknuti da je Komisija, uzimajući u obzir dostupne podatke, kao što to i sama s pravom ističe, mogla potvrditi da je ukupni obujam uvoza iz Kine ostao znatan i da je bilo moguće primijetiti jednak razvoj rasta kao i u privremenoj fazi, iako su se brojke o uvozu iz Kine smanjile zbog razlika u stajalištima o oznaci KN-a.

210 Naime, nakon detaljnije analize obujma uvoza podrijetlom iz Kine, do koje je došlo zbog činjenice da je oznaka KN 7610 90 90, koja uključuje i proizvode koji nisu ulazili u predmet ispitnog postupka, dovela do podijeljenih mišljenja (vidjeti uvodnu izjavu 202. pobijane uredbe), Komisija je revidirala brojke i smanjila ih. Komisija je smatrala da prodor Kine i dalje ostaje znatan (uvodna izjava 203. pobijane uredbe) i da je uvoz, unatoč tomu što se kineski tržišni udio posljedično smanjio, ostao znatan, a primijećen je i jednak trend rasta kao što je onaj utvrđen u privre-

menoj fazi (uvodna izjava 213. pobijane uredbe). Nakon analize različitih čimbenika i argumenata zainteresiranih stranaka u uvodnim izjavama 208. do 249. pobijane uredbe, Komisija je u uvodnoj izjavi 252. pobijane uredbe zaključila da bi ključni pokazatelji, na temelju kojih je dokazana šteta u ovom ispitnom postupku, ostali štetni, čak i ako bi se kineski uvoz procijenio uz isključenje oznake KN.

211 Iz toga slijedi da tužitelji pogrešno tvrde da Komisija nije uzela u obzir smanjenje obujma uvoza podrijetlom iz Kine. Njihove argumente stoga treba odbiti.

212 Kao drugo, tužitelji tvrde da se tržišni udio uvoza iz Kine između 2016. i razdoblja ispitnog postupka povećao samo za 49 %, što je iznimno skromna vrijednost koja se ne može smatrati prijetnjom za industriju Unije, čiji su rezultati stabilni i pozitivni. Osim toga, nije relevantno svako povećanje tržišnog udjela jer je početni tržišni udio u apsolutnoj vrijednosti minimalan, to jest manji od 15 %.

213 Kao prvo, valja istaknuti da tužitelji neosnovano tvrde da je tržišni udio uvoza iz Kine manji od 15 % „minimalan”. Naime, iako članak 5. stavak 7. osnovne uredbe propisuje da se postupak ne pokreće ako uvoz iz neke zemlje predstavlja udio na tržištu koji je niži od 1 %, tržišni udio uvoza podrijetlom iz Kine daleko je veći od tog postotka (vidjeti tablicu br. 2, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 217. pobijane uredbe i tablicu br. 2a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 262. pobijane uredbe). U osnovnoj uredbi nije predviđen drugi prag tržišnog udjela da bi se zaključilo da uvoz iz treće zemlje ne može prouzročiti štetu.

214 Kao drugo, ukupni obujam uvoza podrijetlom iz Kine povećao se za 49 % između 2016. i razdoblja ispitnog postupka, a tržišni udio istog uvoza povećao se za 41 % između 2016. i istog razdoblja. To se povećanje ne može smatrati „skromnim”, a tužitelji ne iznose argumente na temelju kojih bi se taj zaključak mogao dovesti u pitanje.

215 Kao treće, argumenti tužiteljâ koji se odnose na stanje industrije Unije odbijeni su u točkama 162. do 197. ove presude, a tužitelji u okviru ovog prigovora ne iznose druge argumente na temelju kojih bi se, kad se dovedu u vezu s tržišnim udjelom uvoza podrijetlom iz Kine, moglo zaključiti da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni.

216 Stoga valja odbiti te argumente tužiteljâ.

217 Kao treće, tužitelji tvrde da je uvoz iz Kine zauzeo tržišne udjele na štetu proizvođača iz trećih zemalja, a ne na štetu proizvođača iz Unije. Osim toga, iz godišnjih izvješća grupe Hydro proizlazi da se navodno povećanje tržišnog udjela uvoza iz Kine za četiri postotna boda možda dogodilo na štetu tržišnih udjela te grupe, koja je društvo osnovano u skladu s norveškim pravom, a ne proizvođač iz Unije.

218 U tom pogledu, podaci na koje se tužitelji pozivaju u točkama 140. i 141. tužbe, a koji se odnose na uvoz iz trećih zemalja osim Kine i uvoz podrijetlom iz Kine, potječu, kao što su to tužitelji pojasnili na raspravi, iz tablice br. 2a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 262. pobijane uredbe (ti se podaci ne odnose na ukupan obujam uvoza, nego na uvoz pod osam oznaka KN-a) i iz tablice br. 6a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 304. pobijane uredbe, i njima je uzeto u obzir povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije.

219 Iz podataka navedenih u tim tablicama proizlazi da se ukupni obujam uvoza podrijetlom iz trećih zemalja osim Kine povećao s 238 937 tona u 2016. na 295 248 tona tijekom razdoblja ispitnog postupka, čime se tržišni udio tog uvoza povećao s 8,2 % na 9,6 %, dok se ukupni obujam uvoza podrijetlom iz Kine povećao s 97 535 tona u 2016. na 152 551 tonu tijekom razdoblja ispitnog postupka, čime se njegov tržišni udio povećao s 3,4 % na 5 %. Iako je nesporno, kao što to također proizlazi iz podataka koje su dostavili tužitelji, da se uvoz podrijetlom iz trećih zemalja osim Kine smanjio između 2017. i razdoblja ispitnog postupka, zbrajanje tona uvezenih iz trećih zemalja osim Kine i tona uvezenih iz Kine na godišnjoj razini upućuje na stalno povećanje (a ne na stabilnu količinu, kako to tvrde tužitelji). Iz toga proizlazi da povećanje obujma uvoza iz Kine premašuje smanjenje obujma uvoza iz trećih zemalja osim Kine.

220 Osim toga, iz tablice br. 2, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 217. pobijane uredbe, proizlazi da se tijekom razmatranog razdoblja ukupni obujam uvoza iz Kine povećao za 49 % (ili za 56 % uzimajući u obzir povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije, kao što to proizlazi iz tablice br. 2a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 262. pobijane uredbe). Istodobno, iz tablice br. 5 koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 229. pobijane uredbe i iz tablice br. 5a, koja je preuzeta u uvodnoj izjavi 275. te uredbe proizlazi da se tržišni udio industrije Unije tijekom istog razdoblja smanjio.

221 Osim toga, ne mogu se prihvatiti argumenti tužiteljâ prema kojima je do uvoza iz Kine možda došlo na štetu tržišnih udjela grupe Hydro, koja je društvo osnovano u skladu s norveškim pravom.

222 Naime, tvrdnje koje se odnose na grupu Hydro, pod pretpostavkom da se pokažu točnima, ne idu u prilog tezi koju iznose tužitelji jer je grupa Hydro, kao što to ističe Komisija, a čemu tužitelji ne proturječe, dio industrije Unije i jer je jedno od društava iz grupe, to jest društvo Hydro Extrusion Hungary k.f.t, sa sjedištem u Székesfehérváru (Mađarska), bilo dio proizvođača Unije koji su bili uzeti kao uzorak, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 22. privremene uredbe.

223 Stoga valja odbiti argumentaciju prema kojoj se uvoz podrijetlom iz Kine nije povećao na štetu prodaje industrije Unije, nego na štetu uvoza podrijetlom iz trećih zemalja osim Kine.

224 Stoga valja odbiti te argumente tužiteljâ i, zajedno s njima, cijeli prvi dio trećeg tužbenog razloga.

[*omissis*]

IV. Troškovi

270 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelji nisu uspjeli u postupku, treba im naložiti da osim vlastitih troškova snose i troškove Komisije, u skladu s njezinim zahtjevom.

271 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, na temelju kojeg institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove, Parlament će snositi vlastite troškove.

272 U skladu s člankom 138. stavkom 3. Poslovnika, Opći sud može odlučiti da intervenijent koji nije jedan od nabrojenih u stavcima 1. i 2. snosi vlastite troškove. Budući da je društvo Airoldi interveniralo u potporu tužiteljima koji nisu uspjeli u postupku, snosit će vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbija.**

2. **Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd i Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.**

3. **Europski parlament i društvo Airoldi Metalli SpA snosit će vlastite troškove.**

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 21. lipnja 2023.

Potpisi